

Nguyệt Cầm

Xuân Diệu

Trăng nhập vào dây cung nguyệt lạnh
Trăng thương, trăng nhớ, hỡi trăng ngần
Đàn buồn, đàn lặng, ôi đàn chậm
Mỗi giọt rơi tàn như lệ ngân.

Mây vắng trời trong đêm thủy tinh
Lung linh bóng sáng bỗng run mình
Vì nghe nường tử trong câu hát
Đã chết đêm rằm theo nước xanh.

Thu lạnh càng thêm nguyệt tỏ ngời,
Đàn ghê như nước, lạnh trời ơi...
Long lanh tiếng sỏi vang vang hận
Trăng nhớ Tầm Dương, nhạc nhớ người...
Bốn bề ánh nhạc: biển pha lê
Chiếc đảo hồn tôi rộn bốn bề...
Sương bạc làm thính, khuya nín thở
Nghe sâu âm nhạc đến sao Khuê.